

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/119/2014
Identifikačné číslo spisu:	4014200426
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4014200426.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľa O. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., zastúpeného advokátom JUDr. Romanom Juríkom, Nové Zámky, Jazerná 19, proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o predčasný starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sd/111/2014-36 zo dňa 23. júna 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sd/111/2014-36 zo dňa 23. júna 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 24.01.2014, ktorým podľa § 67 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a čl. 46 ods. 2 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 o uplatnení systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnané osoby, samostatne zárobkovo činné osoby a členov ich rodín pohybujúcich sa v rámci spoločenstva priznala navrhovateľovi predčasný starobný dôchodok od 01.01.2005 v sume 3 575 Sk. Odporkyňa týmto rozhodnutím realizovala rozsudok Krajského súdu v Nitre 23Sd/137/2013-53 zo dňa 22.07.2013, ktorým bolo zrušené jej predchádzajúce rozhodnutie zo dňa 17.04.2013.

Krajský súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu odporkyne dospel k záveru, že opravnému prostriedku navrhovateľa nie je možné vyhovieť. Odporkyňa rozhodla o výške predčasného starobného dôchodku navrhovateľa podľa § 67 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., čl. 46 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 a čl. 20 ods. 1 Zmluvy medzi SR a ČR o sociálnom zabezpečení (ktorý sa naďalej uplatňuje podľa prílohy č. III, časť A v spojení s čl. 7 ods. 2 písm. c/ Nariadenia), podľa ktorého doby zabezpečenia získané pred dňom rozdelenia ČSFR sa považujú do doby zabezpečenia toho zmluvného štátu, na ktorého území mal zamestnávateľ občana sídlo ku dňu rozdelenia ČSFR alebo naposledy pred týmto dňom. K 31.12.1992 zamestnávateľ navrhovateľa Český plynárenský podnik

Tranzitný plynovod, odštepny závod Praha mal sídlo na území ČR, i keď navrhovateľ vykonával prácu na území SR v Kompresorovej stanici č. 4 Ivanka pri Nitre. Vzhľadom na túto skutočnosť všetky doby zabezpečenia, ktoré navrhovateľ získal pred 01.01.1993 sa považujú za doby zabezpečenia získané podľa právnych predpisov ČR a dôchodok je za ne príslušná poskytnúť Česká správa sociálneho zabezpečenia.

Krajský súd preto napadnuté rozhodnutie odporkyne ako vecne správne a zákonné podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) potvrdil.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s ustanovením § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľovi ich náhradu nepriznal, pretože nemal v konaní úspech.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov. Namietal, že rozdelenie ČSFR nemôže byť občanovi SR na ujmu pri výpočte jeho starobného, resp. predčasného starobného dôchodku. Odporkyňa v plnom rozsahu nerešpektovala právny názor odvolacieho súdu, pretože dostatočným spôsobom nevysvetlila, ktoré z pravidiel uvedených v čl. 47 ods. 1 Nariadenia použila pre výpočet teoretickej výšky dôchodku. Z hľadiska výkladu nariadenia (EHS) č. 1408/71 je dôležité, že sa týka migrujúcich pracovníkov, ale navrhovateľ nikdy neemigroval, ale celý čas pracoval na jednom mieste, na Kompresorovej stanici č. 4 v Ivanke pri Nitre v Slovenskej republike.

Napadnutý rozsudok teda vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, je v rozpore so skorším rozsudkom toho istého súdu a s rozsudkami Najvyššieho súdu v tej istej veci z hľadiska správneho konania, je nepreskúmateľný kvôli nedostatočnému odôvodneniu, je diskriminačný a z hľadiska posudzovania navrhovateľa ako migrujúceho pracovníka je založený na nesprávnom skutkovom posúdení stavu. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie odporkyne zruší a vec jej vráti na ďalšie konanie, prípadne aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na opätovné rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania v celkovej výške 473,15 € podľa pripojeného vyčíslenia.

Odporkyňa vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že dôvody odvolania nepovažuje za opodstatnené. Má za to, že krajský súd správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého náležite právne posúdil vec, pričom nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia odporkyne.

Článok 47 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 obsahuje dodatočné ustanovenia pre výpočet dávok. Uvedené ustanovenie upravuje spôsob určenia teoretickej sumy dôchodku a skutočnej sumy dôchodku v špecifických prípadoch, pričom aplikácia jednotlivých ustanovení tohto článku závisí od spôsobu, akým upravujú vnútroštátne právne predpisy určenie sumy dôchodku, o ktorom sa rozhoduje. Nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 teda obmedzuje použitie pravidiel uvedených v tomto článku len na prípady, ak to vnútroštátne právne predpisy členského štátu umožňujú.

Na určenie teoretickej sumy dôchodku podľa čl. 46 ods. 2 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 nebolo pri výpočte sumy predčasného starobného dôchodku použité žiadne z pravidiel, ktoré sú uvedené v čl. 47 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71, pretože podľa § 63 ods. 7 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení účinnom do 1. júla 2005 rozhodujúce obdobie na zistenie priemerného osobného mzdového bodu sú kalendárne roky pred rokom, v ktorom boli splnené podmienky nároku na dôchodkovú dávku, s výnimkou kalendárnych rokov pred 1. januárom 1994 (aplikácia článku 47 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 by bola potrebná, len ak by sa rozhodujúce obdobie posúvalo pred rok 1993, v ktorých navrhovateľ získal doby poistenia podľa právnych predpisov Českej republiky).

Podľa čl. 7 Ústavy Slovenskej republiky, právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie, medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo

povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

S prihladnutím na oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 185/2004 Z. z., majú koordináčne nariadenia Európskej únie o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

Z článku 4 ods. 1 písm. c) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 vyplýva povinnosť použiť koordináčne nariadenie na dávky v starobe, medzi ktoré patrí aj predčasný starobný dôchodok. Uvedená dôchodková dávka nie je vymenovaná ani v prílohe III nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71, preto v konaní o nároku na predčasný starobný dôchodok je Sociálna poisťovňa povinná uplatniť uvedené nariadenia.

Podľa článku 7 ods. 2 písm. c) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 bez ohľadu na článok 6 naďalej sa budú uplatňovať určité ustanovenia dohovorov o sociálnom zabezpečení, ktoré uzavreli členské štáty do dátumu uplatňovania tohto nariadenia za predpokladu, že sú výhodnejšie pre príjemcov dávok alebo ak vyplývajú z osobitných historických okolností a majú obmedzený časový účinok, ak sú tieto ustanovenia uvedené v prílohe III.

Podľa prílohy III nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 bez ohľadu na článok 6 nariadenia (článok 7 ods. 2 písm. c/ nariadenia) sa naďalej uplatňujú ustanovenia čl. 12, 20 a 33 Zmluvy medzi Českou republikou a Slovenskou republikou o sociálnom zabezpečení z 29. októbra 1992.

Podľa článku 20 ods. 1 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení, doby zabezpečenia získané pred dňom rozdelenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, t. j. ku dňu 31. decembra 1992 sa považujú za doby zabezpečenia toho štátu, na území ktorého mal zamestnávateľ občana sídlo ku dňu rozdelenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo naposledy pred týmto dňom.

Rozdelenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a vznik dvoch samostatných nástupníckych štátov je osobitnou historickou okolnosťou s obmedzeným časovým účinkom na právne vzťahy, ktoré vznikli počas trvania spoločného štátu. Vzhľadom na to je uplatňovanie čl. 20 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení v súlade s čl. 7 ods. 2 písm. c) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 a nie je potrebné skúmať alternatívu výhodnosti uplatňovania čl. 20 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení.

Čo sa rozumie pod pojmom sídlo zamestnávateľa stanovoval čl. 15 ods. 1 Správnej dohody o vykonávaní Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení, podľa ktorého sa sídlom zamestnávateľa rozumie adresa, ktorá je ako sídlo zapísaná v obchodnom registri. Ak je zamestnávateľom fyzická osoba, sídlom je adresa, ktorá je v obchodnom registri uvedená ako miesto podnikania; ak je zamestnávateľom odštepny závod alebo iná organizačná zložka zapísaná v obchodnom registri, sídlom zamestnávateľa sa rozumie adresa tohto odštepného závodu alebo organizačnej zložky.

Podľa potvrdenia spoločnosti Slovenský plynárenský priemysel, a. s. zo dňa 17. júna 2008 a 18. júna 2010 bol navrhovateľ ku dňu rozdelenia ČSFR zamestnaný v organizácii Český plynárenský podnik, š. p., Tranzitní plynovod Praha, o. z., Kompresorová stanica č. 4, Nitra -Ivanka, teda zamestnávateľ navrhovateľa mal sídlo na území Českej republiky, preto v súlade s článkom 7 Ústavy Slovenskej republiky, článkom 7 ods. 2 písm. c) a prílohou III nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 a podľa článku 20 Zmluvy medzi Českou republikou a Slovenskou republikou o sociálnom zabezpečení sa doby zabezpečenia, získané pred dňom rozdelenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, považujú za doby zabezpečenia Českej republiky.

Pretože zamestnávateľ navrhovateľa mal ku dňu rozdelenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky k 31. decembru 1992, sídlo na území Českej republiky, všetky doby zabezpečenia, ktoré získal pred 1. januárom 1993 sa považujú za doby zabezpečenia získané podľa právnych predpisov Českej republiky a

dôchodok je za ne príslušná poskytnúť Česká správa sociálneho zabezpečenia.

V súvislosti s problematikou hodnotenia dôb zabezpečenia získaných pred 1. januárom 1993 bývalými zamestnancami Českého plynárenského podniku, štátny podnik, Tranzitný plynovod, odštepny závod Praha, ktorých miestom výkonu práce bola Kompresorová stanica č. 4 Ivanka pri Nitre, bolo výmenou listov ministra práce a sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky z 22. augusta 2013 a ministra práce a sociálnych vecí Českej republiky zo 7. augusta 2013 potvrdené, že na účely aplikácie článku 20 ods. 1 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení za miesto sídla zamestnávateľa považujú Českú republiku u bývalých zamestnancov Tranzitného plynovodu. V súlade s dohodou sú všetky doby zabezpečenia, ktoré navrhovateľ získal pred 1. januárom 1993 dobami zabezpečenia získanými podľa právnych predpisov Českej republiky a poskytnúť dôchodkovú dávku za uvedené obdobie je oprávnená Česká správa sociálneho zabezpečenia.

Suma predčasného starobného dôchodku podľa čl. 46 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 určená len s prihliadnutím na doby poistenia získané podľa právnych predpisov Slovenskej republiky nie je vyššia ako 1,2 násobok sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu z nasledovných dôvodov:

Podľa § 67 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 43/2004 Z. z. nárok na predčasný starobný dôchodok vzniká, ak poistenec získal najmenej 10 rokov obdobia dôchodkového poistenia a suma predčasného starobného dôchodku ku dňu, od ktorého požiadal o jeho priznanie, je vyššia ako 1,2 násobok sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu podľa osobitného predpisu.

Suma predčasného starobného dôchodku bola určená podľa ustanovení právnych predpisov Slovenskej republiky a medzinárodných zmlúv platných na území Slovenskej republiky a vyššie uvedenej dohody ministrov, podľa ktorých je odporkyňa povinná postupovať. V pôsobnosti odporkyne nie je stanoviť zákonné medze primeraného hmotného zabezpečenia podľa čl. 39 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Zhodnotenie doby zabezpečenia získanej pred 1. januárom 1993, ktorú je v súlade s výmenou listov ministra práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky z 22. augusta 2013 a ministra práce a sociálnych vecí Českej republiky zo 7. augusta 2013 príslušná hodnotiť a dôchodok za ňu priznať Česká správa sociálneho zabezpečenia tak, ako by išlo o dobu zabezpečenia získanú podľa právnych predpisov Slovenskej republiky, nie je v súlade s článkom 12 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 a znamenalo by, že by navrhovateľ za jednu dobu zabezpečenia poberal dva dôchodky. Uvedená skutočnosť by spôsobila diskrimináciu tých poberateľov dôchodkov, ktorí získali doby zabezpečenia pred 1. januárom 1993 výlučne u zamestnávateľov so sídlom na území Slovenskej republiky.

Pre úplnosť uvádza, že navrhovateľovi nikdy nevznikol nárok na starobný dôchodok v sume určenej len podľa právnych predpisov Slovenskej republiky (teda so zohľadnením doby zabezpečenia pred 1. januárom 1993). Starobný dôchodok so zohľadnením aj dôb získaných podľa právnych predpisov Českej republiky bol priznaný len dočasne za účelom hmotného zabezpečenia navrhovateľa z dôvodu nepriznania dôchodku za doby zabezpečenia pred 1. januárom 1993 Českou správou sociálneho zabezpečenia z dôvodu, že Česká republika aplikovala iný výklad právnych predpisov. Po niekoľkých rokoch však česká strana uznala, že bolo hodnoverne preukázané, že sídlo zamestnávateľa navrhovateľa Tranzitný plynovod bolo ku dňu rozdelenia ČSFR v Českej republike, teda všetky doby zabezpečenia získané pred týmto dňom je príslušná hodnotiť Česká správa sociálneho zabezpečenia. Pokiaľ navrhovateľ namieta, že dohoda ministrov nebola uverejnená v Zbierke zákonov, teda nemôže byť záväzná, odporkyňa uvádza, že v tomto prípade vôbec nešlo o zmenu právnych predpisov alebo vytvorenie nových predpisov, ale iba o zosúladenie právnych názorov pri výklade platných a záväzných právnych predpisov, ktoré boli známe už v čase vzniku nároku navrhovateľa na dôchodkovú dávku. V tejto súvislosti opakovane odporkyňa poukazuje na znenie článku 20 ods. 1 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení a článku 15 Správnej dohody, ktoré sú v súlade s článkom 8 ods. 1 nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia a článkom 8 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES)

č. 987/2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004, naďalej v platnosti a preto je potrebné ich pri posudzovaní dôchodkových nárokov použiť. Ministri sa dohodli len na konkrétnych krokoch potrebných na aplikáciu platného a záväzného právneho stavu, právny stav nemenili. Námieta navrhovateľa týkajúce sa neuverejnenia predmetnej dohody v Zbierke zákonov preto neobstojí.

Odporkyňa poukazuje tiež na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 7So/203/2011 zo dňa 28. novembra 2012 (vydaný v obdobnej veci), v ktorom odvolací súd bez akýchkoľvek pochybností konštatoval, že pokiaľ ide o námietku navrhovateľa, že doby poistenia (zamestnania) získané do 31. decembra 1992 mali byť hodnotené ako doby poistenia získané na území Slovenskej republiky, lebo jeho zamestnávateľ nemal sídlo na území Českej republiky, nepovažoval ju odvolací súd za dôvodnú, čo podrobne zdôvodnil.

Odporkyňa trvá na vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X zo dňa 24. januára 2014 a navrhuje, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 O.s.p. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250s prvá veta O.s.p. odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť. Rozhodol jednomyseľne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30.09.2015 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa čl. 20 ods. 1 Zmluvy medzi SR a ČR o sociálnom zabezpečení (oznámenie MZV SR č. 318/1994 Z. z.), doby zabezpečenia získané pred dňom rozdelenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa považujú za doby zabezpečenia toho zmluvného štátu, na ktorého území mal zamestnávateľ občana sídlo ku dňu rozdelenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo naposledy pred týmto dňom.

Podľa čl. 15 ods. 1 Správnej dohody o vykonávaní Zmluvy medzi SR a ČR o sociálnom zabezpečení (oznámenie MZV SR č. 175/1995 Z. z.), sídlom zamestnávateľa sa rozumie adresa, ktorá je ako sídlo zapísaná v obchodnom registri. Ak je zamestnávateľom fyzická osoba, sídlom je adresa, ktorá je v obchodnom registri uvedená ako miesto podnikania; ak je zamestnávateľom odštepny závod alebo iná organizačná zložka zapísaná v obchodnom registri, sídlom zamestnávateľa sa rozumie adresa tohto odštepneho závodu alebo organizačnej zložky.

Podľa čl. 8 ods. 1 nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia, toto nariadenie nahrádza všetky dohovory o sociálnom zabezpečení uplatniteľné medzi členskými štátmi, na ktoré sa vzťahuje rozsah pôsobnosti nariadenia. Niektoré ustanovenia dohovorov o sociálnom zabezpečení, ktoré uzavreli členské štáty pred dátumom uplatňovania tohto nariadenia, však naďalej zostávajú v platnosti za predpokladu, že sú pre príjemcov výhodnejšie, alebo ak vyplývajú z určitých historických okolností a ich účinok je obmedzený časom (t. j. Zmluva medzi SR a ČR o sociálnom zabezpečení).

Podľa bodu 1 Dohody ministra práce sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky a ministra práce a sociálnych vecí Českej republiky zo dňa 22.08.2013 o aplikácii článku 20 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení z 29.10.1992, na účely aplikácie článku 20 ods. 1 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení z 29.10.1992 obe strany po vzájomnej zhode považujú za miesto sídla zamestnávateľa Českú republiku u zamestnancov Kompresorová stanica č. 4 Ivanka pri Nitre.

Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie rozsudku krajského súdu, preto primárne, v medziach odvolania, preskúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporkyne o priznaní predčasného starobného dôchodku navrhovateľovi zo dňa 24.01.2014.

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu, konštatuje správnosť dôvodov, na základe ktorých krajský súd rozhodol a pre zdôraznenie správnosti rozsudku doplnia ďalšie dôvody.

Nebolo sporné, že navrhovateľ bol ku dňu rozdelenia ČSFR zamestnancom Kompresorovej stanice č. 4, Ivanka pri Nitre, pričom sídlo zamestnávateľa bolo v Českej republike. Keďže v zmysle koordinačných nariadení je naďalej v platnosti konkrétny článok medzinárodnej zmluvy, pri posudzovaní dôchodkových nárokov navrhovateľa sa postupovalo podľa článku 20 ods. 1 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení v spojení s článkom 15 Správnej dohody o vykonaní Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení. Pretože Česká správa sociálneho zabezpečenia a odporkyňa mali rozdielny právny názor na hodnotenie dôb zamestnania poistencov, ktorí k 31.12.1992 pracovali u toho istého zamestnávateľa ako navrhovateľ (miesto výkonu práce Kompresorová stanica č. 4, Ivanka pri Nitre), zaoberali sa touto otázkou príslušní ministri zúčastnených krajín, až napokon výmenou listov ministra práce a sociálnych vecí Českej republiky zo dňa 07.08.2013 a ministra práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky zo dňa 22.08.2013 bolo potvrdené, že na účely aplikácie článku 20 ods. 1 Zmluvy medzi SR a ČR sa za miesto sídla zamestnávateľa Tranzitný plynovod považuje Česká republika. Aktuálna judikatúra najvyššieho súdu vychádza z uvedeného a je v tejto otázke jednotná (napr. rozsudok sp. zn. 1So/60/2014, ale z rovnakého záveru vychádzalo aj odporkyňou citované rozhodnutie sp. zn. 7So/203/2011).

Odporkyňa v preskúmanom rozhodnutí teda postupovala správne, keď mala za to, že ku dňu rozdelenia ČSFR mal zamestnávateľ navrhovateľa sídlo v Českej republike, preto všetky doby zabezpečenia, ktoré navrhovateľ získal pred 01.01.1993 sú dobami zabezpečenia získanými podľa právnych predpisov ČR a poskytnúť dôchodkovú dávku za uvedené obdobie je oprávnená Česká správa sociálneho zabezpečenia.

Z vyššie uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 24.01.2014 za zákonné a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni náhrada trov nepatrí zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.